

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 1582/2024
27.03.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Бранке Дражић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиоца Републике Србије, Министарство одбране, Војнограђевински центар „Београд“, коју заступа Војно правобранилаштво из Београда, против туженог АА из ... чији је пуномоћник Ратко Корлат, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 18608/18 од 20.01.2021. године, у седници већа одржаној 27.03.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 18608/18 од 20.01.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гж 18608/18 од 20.01.2021. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду Гж 18608/18 од 20.01.2021. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Трећег основног суда у Београду П 1935/15 од 26.07.2018. године, којом је одбијен тужбени захтев да се обавезе тужени да тужиоцу на име дуга исплати износ од 45.178,19 динара са законском затезном каматом од 09.03.2009. године до исплате и обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 43.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучи на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11...10/23), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна

питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

У овој правној ствари правноснажном пресудом је одлучено о тужбеном захтеву за исплату потраживања по основу дуга из правног односа закупа, одбијањем тужбеног захтева, у чињенично-правној ситуацији да су тужилац као закуподавац и тужени као купац закључили уговор о закупу стана, којим је тужени преузео обавезу да осим закупнине плаћа заједничке комуналне трошкове и трошкове одржавања стамбене зграде, да је тужилац по основу закључених уговора са ЈКП „Београдске електране“ платио целокупан дуг за грејање за зграду у којој је и предметни стан, и да од туженог потражује утужени износ на име плаћеног дуговања за трошкове грејања за период 27.06.2007. године (као дана усељења туженог) до 31.12.2008. године, уз оцену суда да је наведено потраживање туженог застарело према одредби члана 374 Закона о облигационим односима, јер потраживање тужиоца према туженом има природу регресног потраживања.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, начин пресуђења, као и наводе изнете у ревизији, по оцени Врховног суда у конкретном случају нису испуњени услови да се прихвати одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној. Правноснажном пресудом је одлучено о истакнутом приговору застарелости потраживања у правном односу закупа, а према одреби члана 375. Закона о облигационим односима, те позивање тужиоца на погрешну примену материјалног права и на разлоге за примену одредбе члана 371. Закона о облигационим односима којом је прописан рок застарелости од 10 година, не представља основ релевантан за изјављивање ревизије у смислу члана 404. ЗПП.

Из изложених разлога, пошто нема правних питања која би налагала потребу одлучивања о изјављеној ревизији као о посебној, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 6. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. и 4. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, као и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац у тужби навео не прелази износ из става 1. овог члана (члан 33. став 2). Одредбом члану 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради исплате поднета је 05.05.2015. године. Вредност предмета спора је 45.178,19 динара и поступак је вођен по правилима о спору мале вредности.

Имајући у виду да је ово спор мале вредности у ком се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија није дозвољена.

На основу одредбе члана 413. ЗПП, Врховни суд је донео одлуку као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић